

Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 14/10
V Lucemburku dne 25. února 2010

Rozsudek ve věci C-386/08
Firma Brita GmbH v. Hauptzollamt Hamburg-Hafen

Na produkty pocházející ze Západního břehu Jordánu se nemůže vztahovat preferenční celní režim zavedený Dohodou ES-Izrael

Tvrzení izraelských orgánů, že se na produkty vyrobené na okupovaných územích vztahuje preferenční zacházení přiznané izraelskému zboží, není pro celní orgány Unie závazné

Evropské společenství sjednalo dvě po sobě jdoucí evropsko-středomořské dohody o přidružení, z nichž první byla uzavřena s Izraelem (dohoda ES-Izrael¹) a druhá s Organizací pro osvobození Palestiny (dohoda ES-OOP²), která jedná ve prospěch palestinské samosprávy na Západním břehu Jordánu a v pásnu Gazy. Tyto dohody zejména stanoví, že průmyslové výrobky pocházející z Izraele a palestinských území mohou být do Evropské unie dováženy bez cel a že příslušné orgány smluvních stran spolupracují za účelem určení přesného původu výrobků, na které se vztahuje preferenční režim.

Brita je německá společnost, která dováží přístroje na výrobu sycených nápojů, jakož i příslušenství a nápojové koncentráty vyrobené izraelským dodavatelem, společností Soda Club, jejíž výrobní prostory se nacházejí v Mishor Adumin na Západním břehu Jordánu východně od Jeruzaléma.

Společnost Brita chtěla do Německa dovézt zboží dodané společností Soda-Club. Německým celním orgánům sdělila, že zboží pochází z Izraele, a požádala tedy o přiznání preferenčního režimu podle dohody ES-Izrael. Jelikož měly německé orgány podezření, že výrobky pocházejí z okupovaných území, požádaly izraelské celní orgány, aby jim potvrdily, že toto zboží nebylo na těchto územích vyrobeno.

I když izraelské orgány potvrdily, že dotčené zboží pochází z oblasti, která spadá do jejich pravomoci, neodpověděly nicméně na otázku, zda toto zboží bylo vyrobeno na okupovaných územích. Z tohoto důvodu německé orgány nakonec odmítly přiznat společnosti Brita preferenční režim, jelikož nemohlo být s jistotou ověřeno, že dovezené zboží spadá do působnosti dohody ES-Izrael.

Společnost Brita toto rozhodnutí soudně napadla a Finanzgericht Hamburg (soud pro finanční záležitosti v Hamburku, Německo) se Soudního dvora dotázal, zda se na zboží vyrobené na okupovaných palestinských územích, jehož izraelský původ byl potvrzen izraelskými orgány, může vztahovat preferenční režim zavedený dohodou ES-Izrael.

V dnešním rozsudku Soudní dvůr konstatuje, že **každá z těchto dvou dohod o přidružení má vlastní územní působnost**: dohoda ES-Izrael se použije na území Státu Izrael, zatímco dohoda ES-OOP platí pro území Západního břehu Jordánu a pásma Gazy.

¹ Evropsko-středomořská dohoda zakládající přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně a Státem Izrael na straně druhé, podepsaná v Bruselu dne 20. listopadu 1995 (Úř. věst. 2000, L 147, s. 3).

² Evropsko-středomořská prozatímní dohoda o přidružení týkající se obchodu a spolupráce mezi Evropským společenstvím na jedné straně a Organizací pro osvobození Palestiny (OOP) ve prospěch palestinské samosprávy na Západním břehu Jordánu a v pásnu Gazy na straně druhé, podepsaná v Bruselu dne 24. února 1997 (Úř. věst. 1997, L 187, s. 3).

Soudní dvůr uvádí, že obecné mezinárodní právo zakazuje zakládat povinnosti pro takové třetí subjekty, jako je palestinská samospráva na Západním břehu Jordánu a v pásnu Gazy, bez jejich souhlasu. Dohoda ES-Izrael tedy nemůže být vykládána tak, že by palestinské orgány byly nuceny nevykonávat pravomoci, které na ně byly přeneseny dohodou ES-OOP, pokud jde zejména o vydávání celních dokladů osvědčujících původ zboží vyrobeného na Západním břehu Jordánu a v pásnu Gazy.

Za těchto podmínek Soudní dvůr rozhodl, že **produkty pocházející ze Západního břehu Jordánu nespádají do územní působnosti dohody ES-Izrael, takže jim nemůže být přiznán preferenční režim, který tato dohoda zavedla.** Z toho vyplývá, že německé celní orgány měly právo odmítnout přiznat dotčenému zboží preferenční zacházení podle této dohody s odůvodněním, že pochází ze Západního břehu Jordánu.

Soudní dvůr odmítá rovněž hypotézu, podle níž by preferenční zacházení mělo být izraelským výrobcům usazeným na okupovaných územích přiznáno v každém případě, a to buď na základě dohody ES-Izrael, nebo na základě dohody ES-OOP. Soudní dvůr uvádí, že zboží, u kterého izraelské orgány osvědčily, že pochází z Izraele, může požívat preferenční zacházení pouze na základě dohody ES-Izrael, a to za předpokladu, že bylo vyrobeno v Izraeli.

Pokud jde o tvrzení izraelských orgánů, že dotčené zboží má izraelský původ, Soudní dvůr připomíná, že původ určují orgány státu vývozu. Tyto orgány jsou totiž nejpočetnější k přímému ověření skutečností podmiňujících původ zboží.

V případě dodatečného ověřování po propuštění zboží, které provádí celní orgány státu vývozu, jsou tedy celní orgány státu dovozu jeho výsledky v zásadě vázány.

V projednávaném případě se však dodatečné ověření netýkalo otázky, zda dovezené produkty byly zcela získány v určité lokalitě nebo zde byly dostatečně zpracovány, aby mohly být považovány za produkty pocházející z tohoto místa. Předmětem tohoto ověření bylo samotné místo výroby dovezených produktů pro účely posouzení toho, zda tyto produkty spadají do územní působnosti dohody ES-Izrael. Unie má totiž za to, že se na produkty získané v lokalitách, které od roku 1967 spadají pod izraelskou správu, nevztahuje preferenční zacházení definované v této dohodě.

I přes výslovnou žádost německých orgánů však izraelské orgány neodpověděly na otázku, zda dotčené produkty byly vyrobeny v izraelských osadách na palestinském území. Soudní dvůr v tomto ohledu poznamenává, že izraelské orgány mají na základě dohody ES-Izrael povinnost poskytnout dostatečné informace k určení skutečného původu produktů.

Jelikož izraelské orgány nesplnily tuto povinnost, **není jejich tvrzení, že se na dotčené produkty vztahuje preferenční zacházení vyhrazené pro izraelské zboží, pro německé celní orgány závazné.**

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat totožný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehoczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazové záznamy z vyhlášení rozsudku jsou k dispozici prostřednictvím „[Europe by Satellite](#)“.

☎ (+32) 2 2964106

www.curia.europa.eu

